

प्रसाति

“सावित्री प्रसवित्री च बहिर्वाक् मनसोततः॥
माता । प्रपूर्वकसूधातोः कर्त्तरि ङच् ईप् च ॥
प्रसव्यं, चि, (प्रगतं सव्यादिति ।) प्रतिकूलम् ।
इत्यमरः । ३ । १ । ८४ ॥ प्रदक्षिणम् । यथा,
रामायणे । २ । ७३ । २० ॥
“प्रसव्यश्चापि तद्धृत्तं त्विजोऽग्निचितं नृपम्”
प्र + सू + कर्मणि यत् । प्रसवनीये च ॥
प्रसङ्गः, पुं, (प्रसहत इति । प्र + सङ् + षच् ।)
बलात्कारेण भक्तपक्षी । स च कुरर-
श्वेनादिः । यथा,—
“प्रसङ्ग भक्तयन्त्येते प्रसहास्तेन कौर्त्तिताः ॥”
अस्य मांसगुणाः ।
“गुरुण्यमधुराः स्निग्धा वातघ्नाः शुक्रवर्धनाः ॥”
इति राजवल्लभः ।
अपि च भावप्रकाशे ।
“काको मृधं उलूकश्च चिञ्चय शशघातकः ।
चापो भापश्च कुरर इत्याद्याः प्रसहाः स्मृताः ॥”
शशघातकः वाज इति लोके ।
“प्रसहाः कौर्त्तिता एते प्रसङ्गं ह्रिय भक्षणत् ।
प्रसहाः खलु वीर्यीणास्तन्मांसं भक्षयन्ति ये ॥
ते शोपभक्तकोन्मादेः शुक्रक्षीणा भवन्ति हि ॥”
प्रसहनः, पुं, (प्रगतं सहनं सङ्गुणो यस्मात्) ।
हिंस्रपशुः । यथा,—
शाईसिंहशरभर्त्तरश्चमुल्या
येऽन्यान् प्रसङ्गं विनिहत्य निवर्त्तयन्ते ।
ते कौर्त्तिताः प्रसहनाः पललं तदीय-
मर्गः प्रमेहजठरामयजाञ्चहारि ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
पालिङ्गने, स्त्री । यथा,—
“परस्परप्रसहनपुण्ड्रनातिकाः
शुचौ सुखे बहुलविधा भिदा मताः ॥”
इति काव्यप्रकाशटीकाधृतकाव्यकौमुदी ॥
(प्र + सङ् + भावे ल्युट् ।) सहने, स्त्री ।
तद्वति, चि ॥
प्रसहा, स्त्री, (प्र + सङ् + षच् । टाप् ।) इह-
तिका । इति रत्नमाला ॥ (गुणादयोऽस्या
बृहतीशब्दे ज्ञातव्याः ॥)
प्रसङ्ग, व्य, (प्रकर्षेण सोढा इति । प्र + सङ् +
काचो ल्यप् ।) ष्टार्थकम् । बलात्कारार्थम् ।
इत्यमरः । ३ । ४ । १० ॥ (यथा, मावे । १२२७
“प्रसङ्ग तेजोभिरसङ्गताङ्गते-
रदस्वयां लुजमनुत्तमं तमः ॥”
प्रसोढुं शक्ये इति । प्र + सङ् + यत् । प्रकर्षेण
सोढुं शक्ये वि । यथा, रघुः । १४ । ६२ ।
“ममैव जन्मान्तरपातकानां
विपाकविस्फूर्जधुरप्रसङ्गः ॥”)
प्रसङ्गचौरः, पुं, (प्रसङ्गं बलात्कारेण चौरः ।)
ऋतात् चौर्यकारो । डाकाइत इति तुटेरा
इति च भाषा ॥ तत्पर्यायः । वन्द्यकारः २
माचलः ३ चिन्नाभः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
प्रसातिका, स्त्री, (सो नाशे + भावे क्तिन् । प्रगता
सातिनांशो यस्याः । कप् ।) अणुव्रीहिः ।

प्रसाध

सूक्ष्मधान्यम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा, मार्क-
ण्डेये । ३२ । ८ ॥
“श्यामाकराजश्यामाकौ तद्वैव प्रसातिकाः ।
नीवाराः पीष्कलाश्चैव धान्यानां पिष्टवृत्तये ॥”
प्रसादः, पुं, (प्र + सद् + षच् ।) प्रसन्नता ।
नैर्मल्यम् । इत्यमरः । १ । ३ । १६ ॥ (यथा,
“प्रबोधचन्द्रोदये प्रस्तावनायाम् ॥
“कल्पान्तवातसंचोभलक्षिताश्रेपभूतः ।
स्वैर्यप्रसादमर्यादास्ता एव हि मसोदधेः ॥”)
अनुग्रहः । (यथा, रघुः । २ । ६८ ।
“तस्याः प्रसन्नेन्दुमुखः प्रसादं
गुरुनैपाणां गुरवे निवेद्य ।
प्रद्वयचिह्नानुमितं प्रियायै
शशंस वाचा पुनरुक्तयेव ॥”)
काव्यप्रायः । स्वास्थ्यम् । प्रसक्तिः । इति
मेदिनी । दे. ३५ ॥ वैदर्भीरौतियुक्तकाव्यगुणः ।
तस्य लक्षणम् । ग्रास्यशब्दभिरव्यक्तायपद-
वत्त्वम् । यथा,—
“श्रीजः प्रसादमाधुर्यगुणत्रितयभेदतः ।
गौडवैदर्भीपाञ्चाला रौतयः परिकौर्त्तिताः ।
व्यक्तार्थपदमग्रास्यं प्रसादः परिकौर्त्तितः ॥”
इति काव्यचन्द्रिका ॥ * ॥
(तथा च साहित्यदर्पणे ८ परिच्छेदे ।
“चित्तं व्याप्नोति यः चिप्रं शुक्लेभ्यनमिवानलः
स प्रसादः समस्तोपु रसेषु रचनासु च ॥”
देवनिवेदितद्रव्यं गुरुणां भुक्ताश्रेपश्च । यथा,
“आसीद् शश्वजो राजा प्रजापालनतत्परः ।
प्रसादं सत्यदेवस्य त्यक्त्वा दुःखमवाप सः ॥”
इति स्कान्दे रेवाण्डे सत्यनारायणव्रतकथा
प्रसादनं, स्त्री, (प्रसादयतीति । प्र + सद् + षिच्
+ ल्युः ।) अन्नम् । इति चिकाण्डशेषः ॥ (प्र +
सद् + षिच् + ल्युट् ।) प्रसन्नताकारकम् । यथा,
बलवर्षप्रसादनमिति राजवल्लभः ॥ (यथा च
महाभारते । ४ । ६८ । २२ ।
“प्रसादनं पाण्डवस्य प्राप्तकालं हि रोचये ॥”)
प्रसादना, स्त्री, (प्र + सद् + षिच् + युच् + टाप्)
सेवा । परिचर्या । इति हेमचन्द्रः । ३ । १६० ॥
प्रसाधनं, स्त्री, (प्रसाध्यतेऽनेनेति । प्र + साध् +
ल्युट् ।) वेद्यः । इत्यमरः । २ । ६ । ८८ ॥
(यथा, मनुः । २ । २११ ।
“अभ्यक्षनं स्नापनञ्च गात्रोक्तादनमेव च ।
गुरुपत्न्या न कार्य्याणि केशानाञ्च प्रसाधनम् ॥”
कङ्कतिका । इति भरतधृताभरमाका ॥ प्रकृष्ट-
निष्पत्तिश्च ॥ (प्र + साध् + षिच् + ल्युः । प्रसा-
धयितरि, वि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ५३ । २ ।
“यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तं तुदं वै स्वाततः ॥”)
प्रसाधनी, स्त्री, (प्रसाध्यतेऽनेनेति । प्र + साध् +
ल्युट् । डीप् ।) सिद्धिः । इति मेदिनी नि. १८५
कङ्कतिका । इत्यमरः । २ । ६ । १३८ ॥ (यथा,
रुच्यते चिकित्सितस्थानि । २४ ॥
“केशप्रसाधनी केश्या रजोजन्तुमलापहा ॥”)
तद्गुण्यविधा,—

प्रसारि

“प्रसाधनी दिङ्मवनागसम-
सङ्गाभिरुक्ताङ्गुलिभिः क्रमेण ।
चतुर्विधानां पृथिवीपतीनां
सम्पत्तिसौभाग्यययः समृद्धिदा ॥
काष्ठजा धातुजा चैव मृज्जा च यथाक्रमम् ॥
जाङ्गलानूपसामान्यदेशानां महीभुजाम् ॥
कृत्तदण्डवदुभेयः काष्ठजाया विनिचयः ।
कनकं रजतं ताम्रं पित्तलं सीसकं तथा ॥
लौहं सर्वथ सर्वार्हमादित्यादिदशाभुवाम् ।
राशामेवोपयुज्यते कालकौर्त्तिप्रसाधनी ॥
मृगाणां महिषाणाञ्च सिंहजाता प्रसाधनी ।
गजदन्तसमुद्गता राशामेवोपयुज्यते ॥
अत्रापि रत्नविन्यासो यथाभरदण्डवत् ॥”
इति युक्तिकल्पतरुः ।
प्रसाधिका, स्त्री, (प्रसाध्यति निष्पादयतीति ।
प्र + साध् + ल्युट् । टापि अत इत्वम् ।)
नीवारः । यथा,—
“प्रसाधिका तु नीवारस्तुचान्तमिति च स्मृतम्”
अस्या गुणाः ।
“नीवारः शीतलो ग्राही पित्तघ्नः कफवातहृत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
(प्रसाध्यति अलङ्करोतीति । प्र + साध् + षिच्
+ ल्युट् ।) वेद्यकारिणी । यथा,—
“प्रसाधिकालम्बितमथपाद-
माक्षिप्य काचित् द्रवरागमेव ॥”
इति कुमारसम्भवे सप्तमः सर्गः ॥
(धान्यविशेषः यथा । “अग्रव्रीहिः प्रसा-
धिका ॥” इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
प्रसाधितः, द्वि, (प्र + साधि + क्तः । अलङ्कृतः ।
इत्यमरः । २ । ६ । १०० ॥ प्रकृष्टनिष्पत्तः ।
निष्पादितः । यथा, सारसंघे ।
“ततः प्रसमितं कल्कं दत्त्वा तीयचतुर्गुणि ।
क्षीरे प्रसाधितं तैलं प्रथमो बलवर्षकृत ॥”
प्रसारः, पुं, (प्र + स + षच् ।) प्रसरणम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ४८८ ॥ (यथा, रुच्यते । १२२६
प्रसाराङ्गुष्ठनाभूनां निःशस्वमिति निर्हृशेत् ४
प्रसारणं, स्त्री, (प्र + स + षिच् + ल्युट् ।) पञ्च-
विधकर्मान्तर्गतकर्मविशेषः । स तु विस्तार-
रूपः । यथा, भाषापरिच्छेदे ।
“उत्तरेपथं ततोऽवेषेपथमाङ्गुष्ठनन्तथा ।
प्रसारणञ्च गमनं कर्मास्थितानि पञ्च च ॥”
(परिवर्द्धनम् । यथा, कामन्दकीयनीतिसारे ।
१३ । ३५ ।
“मित्रामित्रहिरण्यानां भूमिनाञ्च प्रसारणम् ॥”
प्रसारणी, स्त्री, (प्रसार्यते इति । प्र + सारि +
ल्युट् । डीप् ।) अताविशेषः । गन्धभादादित्या
इति भाषा ॥ अस्य गुणाः । वातपित्तनाशि-
त्वम् । उष्णत्वम् । बलशुक्रकारित्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥ सैम्यानां सर्वतो व्याप्तिः । इति
प्रसरणशब्दटीकायां भरतः ॥
प्रसारिणी, स्त्री, प्रसरतीति । प्र + स + षिच् +
डीप् । लज्जालुलता । प्रसारणी । गन्धभादा-